

„Ismerd meg városod...”

Érdekes vetélkedő zajlik Oroszlányban

A napokban az oroszlányi fiatalok egy kis prospektust kaptak. Ezt követően két hétes időközönként újabb nyomtatott lappal keresik meg őket a munkahelyen, KISZ-alapszervezetben, a posta útján vagy más módon. Ez azonban nem nagy meglepetés, mert a prospektusok kibocsátója, a városi KISZ-bizottság mellett működő kulturális bizottság tagjai, ismerve a „jó bornak is kell cégér” közmondást, időben, mintegy két-három hónappal ezelőtt elkezdtek már annak a propagálását, amiről most hivatalosan is „nyilatkoztak”.

No, de tulajdonképpen miről is van szó?

Az említett bizottság „Ismerd meg városod...” címmel nagyszabású vetélkedőt rendez Oroszlány múltjáról és jelenéről történelmi, gazdasági, politikai és kulturális életéről, szocialista várossá fejlődéséről.

A „nagyszabású” szó nem csak valamiféle dícsérő jelző akar lenni, hanem a valóságot kívánja érzékeltetni. A fiatalok többségét mozgósították. De ezt bizonyítja az egész vetélkedő formája, lebonyolítása és a nyertesek jutalmazása is. Az első három forduló 10—10 kérdéséből írásban tették fel. Válaszolni is írásban, levélben kell rájuk. A legtöbb pontot összegyűjtő 24 versenyző a felszabadulási ünnepek alkalmával rendezendő döntőn már a hagyományos módon, nyilvános, játékos versengés formájában méri össze erejét.

A jutalmak értékesek: az első helyezett néhány napos külföldi társasutazáson vehet részt, ezen kívül karórát, kávéfőzőt, könyveket, különböző értékes jutalomtárgyakat adnak majd át ünnepélyes körülmények között.

S milyen kérdésekre kell

válaszolniuk a résztvevőknek? Többek között például ilyenekre: milyen elfogadható magyarázatok ismeretesek a város nevének eredetéről, és azok közül melyik tekinthető a legvalószínűbbnek? Milyen foglalkozási ágakat űztek az oroszlányiak a felszabadulás előtt? Mióta alkalmaznak fejtési acélbiztosító szerkezetet az oroszlányi bányákban? És így tovább.

A vetélkedő jelentőségét fokozza, hogy a kis falu most már közel tizenötezer lakosú várossá nőtt fel a szénbányák hatására. Kamaszvárosnak is nevezik Oroszlányt, mert hiszen maga a város alig múlt tíz esztendő, és többségében KISZ-korosztályú fiatalok lakják, akiknek nagyrésze nemrégén költözött oda. Ezek a fiatalok büszkéek a város eredményeire.

Alkalmunk nyílt egyébként egy, az oroszlányiakra jellemző beszélgetést meghallgatnunk. Az Ady mozi előtt három fiatal az ifjúsági kulturális bizottság prospektusát nézegette, vitatta. Egy, már a nyugdíjkorhatárhoz közel álló férfi lépett hozzájuk.

— Tudtok-e a kérdésekre válaszolni? — kérdezte, és úgy nézett, mint aki szívesen segítene.

Az „ifjúság képviselői” közül ketten a harmadikra, a leghosszabb hajú, s legmodernebb öltözékű társukra néztek, s már mondták volna, hogy mit akar itt ez a férfi, de a feltehetően legtekintélyesebb megelőzte őket:

— Elmegyünk a könyvtárba. De én a legrégebb oroszlányiak közé tartozom, mert itt jöttem erre a szép világra — mondta tizenhét éves fejjel nagyon határozottan. Majd hozzátette: — De azért segíthet, ha tud...

S már négyen dugták össze a fejüket.